Locke – II. OBRAZ

Zbytečný člověk píše u stolu, kolem něj prochází Lampe, obojí pokud možno v levé části, uprostřed co do hloubky.

LAMPE: *Přichází – bude-li možno – zleva až doprostřed pódia (tedy na hranici oddělující sluhu a Locka) a hned se se slastným úsměvem obrátí k divákům.* Ženy a víno – hmmmmm… to je moje! *(zarazí se)* Jenom mám problém – těžko se to zboží shání. (*zamyslí se, postupuje doprava)* Ale já už vím, jak na to – musím si opatřit moc, abych ji mohl zneužít pro naplnění svých choutek. *Zastaví se, opět obrátí k divákům...* Jenom potřebuju poradit, jak tu moc získat, tedy jak se stát vládcem. *... jde opět doleva a vybírá mezi diváky.* Kdo by mi tak poradil – co třeba vy, slečno? Nebojte se, nezneužiju to proti vám. *Následuje hrozivý krůček či dva od diváků.* Tak nikdo nic? – Ale moje víno vám chutnalo, že? To jste pěkní nevděčníci. Nevadí, já vám to potom spočítám. Já totiž jdu za panem Lockem – to je velký odborník na politiku. Ten mi poradí, já se stanu vládcem – a potom se slečno, zase uvidíme. Už se těším. Kdepak ten Locke asi je? *- Tady si musí „nahrát", postoupí proto co nejvíc doleva, až pak uvidí dveře uprostřed.* Aha – určitě za těmi dveřmi.

Směřuje ke dveřím, tedy doprava. Jakmile ho uvidí Zbytečný člověk, rychle se zvedne od stolu se složkou v rukou a zastoupí mu cestu. Stojí tedy čelem proti sobě, Lampe je zaražen, sluha se úslužně usmívá, protože si je vědom, že právě dobře plní své pracovní povinnosti. --- Lampeho postoj je uvolněný, sluha je upjatý, v „uniformě", v předpisovém sluhovském postoji.

1. *Lampe jej nejprve zkusí pomalu obejít směrem k divákům, ale sluha jeho pohyb kopíruje.*
2. *Když se opět zastaví čely k sobě, zkusí to Lampe velmi rychle na druhou stranu, tj. do hloubky, ale sluha opět kopíruje jeho dráhu i rychlost pohybu.*
3. *Když se potřetí zastaví čely proti sobě, Lampe to jakoby vzdává a odchází, sluha si jde sednout.*
4. *Avšak to mělo být jen odlákání, Lampe se najednou otočí a rychle se snaží proběhnout, avšak sluha je dokonalý a opět mu cestu včas zastoupí.*

LAMPE: *Když Lampe vidí, že to podloudně nepůjde, zkusí vyjednávat.* Jsem zde dobře u pana Locka?

ČLOVĚK: *(servilně)* Ano, samozřejmě, monsieure, jsem jeho sluha.

LAMPE: Tak mě ohlas. *A s pocitem nadřazenosti se otočí k divákům, ruce do kapes.*

ČLOVĚK: *Stále stejnou intonací, ve stále stejném postoji.* A koho mám ohlásit?

LAMPE: *Vyveden z míry další komplikací, jen tak na půl huby, otočen více k divákům.* Nebuď drzý, sluho, a řekni svému pánovi, že za ním přichází jeho nadšený obdivovatel, který potřebuje jeho pomoc!

ČLOVĚK: *Pořád beze změny.* Oh, to můj pán jistě ocení, ale monsieure, v jaké záležitosti Vám můj pán může pomoci?

LAMPE: To je samozřejmě tajné, a tobě to nemůžu říct.

ČLOVĚK: *(výrazná změna postoje i intonace – servilnost a „sluhovitost" se změní v rozhodnost a „generálovitost)* Tak to by nešlo, monsieure. Pán mi přikázal nepouštět takové anonymní žadatele.

LAMPE: *Ani takhle by to nešlo, proto Lampe opět mění strategii, což musí dát najevo divákům. Chce tedy sluhu ukecat.* Rozuměj, dobrý muži, jeho filosofie mi může pomoci v mé politické kariéře.

ČLOVĚK: *(s podivem)* Opravdu? Ale jak?

LAMPE: *Vysvětlování je důvěrné, Lampe se snaží vzbudit ve sluhovi dojem, že vlastně jsou teď tým.* Ty nevíš? Vždyť pan Locke napsal *Dva traktáty o vládě*. A já se chci stát vládcem! Ale jak to udělat a jak vládnout, to tam není! Chci se ho na to zeptat! Osobně, rozumíš? *(šeptá sluhovi) A na* tebe, když mě k němu pustíš, také nezapomenu, až budu vládnout.

ČLOVĚK: (*potěšeně, tohle je jeho slabá stránka, byl lapen*) Opravdu? A vy byste mě potom zaměstnal?

LAMPE: *Pochopil, že vyhrál, proto už opět s pocitem nadřazenosti, blahosklonně.* Samozřejmě – cokoli budeš chtít dělat, to ti umožním.

ČLOVĚK: *(pro sebe)* Hmm, jako sluha vládce bych konečně našel pořádné uplatnění. *(k Lampemu – z této repliky musí být divákům jasné, že taková uniforma je sluhův životní sen)* A nechal byste mi ušít zelenou uniformu se třemi zlatými proužky na rukávech a nohavicích?

LAMPE: *Suverénně mávne rukou, jako vládce může všechno. A opět ruce do kapes.* Třeba i zlatou se sedmi zelenými proužky.

ČLOVĚK: Tak pojďte! Můj pán sice vysvětluje problematiku ideje substance jedné francouzské badatelce, ale taková důležitá návštěva jej jistě potěší.